

A quant va el nus de cordill?

A Cardedeu, per penjar dues pancartes amb contingut reivindicatiu l'1 de maig als barrots del balcó de l'Ajuntament del poble i a la reixa de la seu de Convergència i Unió, el govern municipal aplica una multa de 6.000 euros. La contesa, que no va comportar cap desperfecte i va ser duta a terme de forma pacífica i a plena llum de dia d'una diada reivindicativa com és l'1 de maig, surt a 3.000 euros per pancarta casolana; comptant que ho van fer entre quatre persones, surt a 1.500 euros per persona. Comptant que cada pancarta anava lligada pels quatre estreps, amb una baga de cordill, cada nus surt a 750 euros. El nus de cordill va al preu de l'arbitrarietat del govern cardedeuenc de CiU i PP, que aprofita l'excusa per escanyar el jovent actiu i reivindicatiu de la vila que, òbviament, no és mesell davant la seva actuació política que danya de dret les classes populars, i per això denuncia les polítiques de retallades del govern.

Fa uns dies coneixíem la detenció de diversos companys arreu del país, criminalitzats per diverses actuacions durant la vaga general del passat 29 de març. Entre aquestes, els casos de l'Andreu Curto de Tortosa i el Rubén Molina de Sants, ens lliguen un nus a la gola: resten en presó preventiva a l'espera d'un judici que no han tingut en cap moment. La presó preventiva és un recurs per evitar fugues dels encausats, ja sigui per protegir una víctima, perquè són originaris d'un país estranger o perquè tenen prou riquesa per exiliar-se i remuntar la seva vida en la clandestinitat. Com es fa evident, aquest no és cap dels casos dels encausats que, pel tarannà del sistema del Felip Puig amant dels portals webs on denunciar ciutadans, són engabiats a Can Brians indefinidament.

Qui la fa la paga, es diu. Però vist quant paguen els mafiosos i estafadors, i els polítics sense sentit de la responsabilitat social, només la paga qui, des de la mobilització, assenyala els culpables i els còmplices d'aquest sistema que cada cop ens colla més, retallant-nos drets i capacitats. ¿A quant va la resposta dissident a aquest sistema nefast que fa de la nostra una generació miserable? De fet, potser ens hauríem de preguntar com és que no hi ha aldarulls més sovint.